

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Predmet broj: S1 1 K 005379 16 Kžk 2

Datum donošenja: 10.02.2016. godine

Pred sudskim vijećem u sastavu:

sudija Dr Dragomir Vukoje, kao predsjednik vijeća

sudija Redžib Begić, kao član vijeća

sudija Mirza Jusufović, kao član vijeća

PREDMET TUŽILAŠTVA BOSNE I HERCEGOVINE
protiv
SULJE KARAJIĆA

DRUGOSTEPENA PRESUDA

Tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine:

Vesna Ilić

Branilac osuđenog Sulje Karajića:

Advokat Hasan Veladžić

Broj: S1 1 K 005379 16 Kžk 2
Sarajevo, 10.02.2016. godine

U IME BOSNE I HERCEGOVINE!

Sud Bosne i Hercegovine, Odjel I za ratne zločine, u vijeću Apelacionog odjeljenja, sastavljenom od sudija Dr Dragomira Vukoja, kao predsjednika vijeća, te sudija Redžiba Begića i Mirze Jusufovića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje pravne savjetnice Medine Džerahović, u svojstvu zapisničara, u krivičnom predmetu protiv osuđenog Sulje Karajića, zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a) i b) Krivičnog zakona Bosne i Hercegovine (KZ BiH) i Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) i e) KZ BiH, u vezi sa članom 180. stav 1., a sve u vezi sa članom 29. KZ BiH, u povodu odluke Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj AP-3939/12 od 10.11.2015. godine, kojom je ukinuta presuda Suda Bosne i Hercegovine broj S1 1 K 005379 11 Kžk (veza X-KRŽ-07/336) od 28.11.2011. godine u dijelu koji se odnosi na primjenu blažeg krivičnog zakona, nakon održane javne sjednice vijeća Apelacionog odjeljenja u prisustvu tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine Vesne Ilić, osuđenog Sulje Karajića i njegovog branioca, advokata Hasana Veladžića, dana 10.02.2016. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Presuda Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 1 K 005379 11 Kžk (veza X-KRŽ-07/336) od 28.11.2011. godine, **preinačava se** u dijelu primjene materijalnog zakona i odluke o kazni, pa se radnje za koje je Suljo Karajić, navedenom presudom oglašen krivim, i to po tačkama 3 (a, b, c, d, e, f i g), 6, 7, 8. i 9. izreke presude pravno kvalifikuju kao krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije koji je preuzet na osnovu Zakona o primjeni Krivičnog zakona Republike Bosne i Hercegovine i Krivičnog zakona SFRJ^[1], a

---

^[1] Uredba sa zakonskom snagom o primjeni Krivičnog zakona Republike Bosne i Hercegovine i Krivičnog zakona Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije koji je preuzet kao republički zakon za vrijeme

radnje po tačkama 1, 2, 4. i 5. izreke presude kao krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ, a sve u vezi sa članom 22. istog Zakona, pa mu ovo vijeće, na osnovu navedenih zakonskih odredaba, te odredaba članova 33., 38. i 41. preuzetog KZ SFRJ,

Za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog KZ SFRJ utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) godina.

Za krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ utvrđuje kaznu zatvora u trajanju od 8 (osam) godina.

Pa ga primjenom člana 48. preuzetog KZ SFRJ,

OSUĐUJE

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD

12 (DVANAEST) GODINA

Na osnovu člana 50. stav 1. KZ SFRJ vrijeme koje je osuđeni proveo u pritvoru od 17.10.2007. godine pa do 24.09.2012. godine, kao i na izdržavanju kazne po pravosnažnoj presudi Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 1 K 005379 11 Kžk (veza X-KRŽ-07/336) od 28.11.2011. godine, od 24.09.2012. godine pa nadalje, uračunava mu se u izrečenu kaznu zatvora.

U preostalom dijelu presuda Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 1 K 005379 11 Kžk (veza X-KRŽ-07/336) od 28.11.2011. godine ostaje neizmijenjena.

---

neposredne ratne opasnosti ili za vrijeme ratnog stanja (Sl.list RBiH broj 6/92) i Zakon o potvrđivanju uredbi sa zakonskom snagom (Sl. list RBiH broj 13/94);

O b r a z l o ž e n j e

I. ISTORIJAT POSTUPKA

1. Presudom Suda Bosne i Hercegovine (Sud BiH) broj: X-KR-07/336 od 13.4.2010. godine, optuženi Suljo Karajić oglašen je krivim da je radnjama detaljno opisanim u tačkama 1, 2, 5. i 6. izreke navedene presude počinio krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) i b) KZ BiH, a po tačkama 3. (c, d, f, h), 7, 8 i 9. počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) i e) KZ BiH, u vezi sa članom 180. stav 1. KZ BiH, a sve u vezi sa članom 29. KZ BiH. Na osnovu odredbe člana 285. stav 1. ZKP-a BiH, u vezi sa članovima 39, 40. i 42. KZ BiH, za krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. stav 1. tačka a) i b) KZ BiH sud mu je utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 14 (četrnaest) godina, a za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) i e) KZ BiH kaznu zatvora u trajanju od 11 (jedanaest) godina, te je primjenom člana 53. KZ BiH osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od osamnaest (18) godina, u koju kaznu mu je uračunato vrijeme provedeno u pritvoru.

2. Istom presudom na osnovu člana 284. tačka c) ZKP BiH optuženi je oslobođen od optužbe za počinjenje krivičnopравnih radnji detaljno opisanih u tačkama 3. a), b), e), g), i), 4. i 10. presude (tj. optužnice).

3. Rješenjem vijeća Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vijeće ili Apelaciono vijeće) broj: S1 1 K 00537911 Kžk (veza X-KRŽ-07/336) od 24.02.2011. godine uvažene su žalbe Tužilaštva Bosne i Hercegovine i branilaca optuženog Sulje Karajića, te je prvostepena presuda Suda Bosne i Hercegovine broj: X-KR-07/336 od 13.04.2010.godine ukinuta i određeno je održavanje pretresa pred Apelacionim vijećem Odjela I za ratne zločine Suda Bosne i Hercegovine.

4. Nakon ponovljenog postupka, vijeće Apelacionog odjeljenja je izreklo drugostepenu presudu broj: S1 1 K 005379 11 Kžk (veza X-KRŽ-07/336) od 28.11.2011. godine, kojom je tada optuženi Suljo Karajić oglašen krivim da je radnjama opisanim u tačkama 3 (a, b, c, d, e, f i g), 6, 7, 8. i 9. osuđujućeg dijela izreke presude počinio krivično

djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 173. stav 1. tačka c) i e) KZ BiH, a radnjama opisanim u tačkama 1, 2, 4. i 5. krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 175. tačka a) i b) KZ BiH, te je osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 18 (osamnaest) godina. Istom presudom optuženi je oslobođen od optužbe da je počinio radnje detaljno opisane u tačkama 1(a-b). i 2. oslobađajućeg dijela izreke presude.

5. Postupajući po apelaciji osuđenog Sulje Karajića (apelant), izjavljenoj putem njegovog branioca Hasana Veladžića, Ustavni sud Bosne i Hercegovine (Ustavni sud BiH) je dana 10.11.2015. godine, donio odluku broj AP-3939/12 kojom je djelimično usvojio predmetnu apelaciju, utvrdivši povredu člana II/2. Ustava Bosne i Hercegovine i člana 7. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu EKLJP), te je ukinuo presudu Suda Bosne i Hercegovine broj S1 1 K 005379 11 Kžk (veza X-KRŽ-07/336) od 28.11.2011. godine, u dijelu koji se odnosi na **primjenu blažeg krivičnog zakona**. Navedenom odlukom, Ustavni sud BiH je konstatovao da ukidanje presude Suda BiH broj: S1 1 K 005379 11 Kžk (veza X-KRŽ-07/336) od 28.11.2011. godine, u dijelu kako je navedeno, ni na koji način ne utiče na apelantovo lišavanje slobode, zadržavanje i pritvor, što je u isključivoj nadležnosti Suda BiH. Predmet je vraćen Sudu BiH koji je obavezan da po hitnom postupku donese novu odluku, u odnosu na izricanje kazne u skladu sa članom II/2. Ustava BiH i članom 7. stav 1. EKLJP.

6. Istom odlukom, odbijena je kao neosnovana apelacija Sulje Karajića, podnesena protiv navedene presude Suda BiH u odnosu na član II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i član 6. stav 1. i stav 3. tačka b) i d) EKLJP i u odnosu na povredu prava na žalbu iz člana 2. Protokola broj 7 uz EKLJP.

7. Odluka Ustavnog suda BiH broj AP-3939/12 od 10.11.2015. godine, Sudu Bosne i Hercegovine dostavljena je dana 18.01.2016. godine.

8. Postupajući u skladu sa obavezom koja proizilazi iz predmetne odluke, a u cilju njene što hitnije implementacije, Apelaciono vijeće je dana 10.02.2016. godine održalo javnu sjednicu Apelacionog vijeća, kojoj su pristupili tužilac Tužilaštva Bosne i Hercegovine, Vesna Ilić, osuđeni Suljo Karajić i njegov branilac, advokat Hasan Veladžić.

9. Tužilac je istakao da se ne slaže sa primjenom preuzetog KZ SFRJ, odnosno da imajući u vidu težinu krivičnog djela i nastupjelih posljedica, treba primijeniti KZ BiH. Dakle,

tužilac je ostao kod pravne kvalifikacije date u optužnici i drugostepenoj presudi.

10. Branilac osuđenog Sulje Karajića, advokat Hasan Veladžić, istakao je da primjena KZ SFRJ kao blažeg zakona, u konkretnom slučaju, u odnosu na njegovog branjenika, nakon odluke Ustavnog suda BiH više nije sporna, te je predložio da Apelaciono vijeće Suda BiH u tom pravcu donese odluku.

II. PROCESNA SITUACIJA NAKON DONOŠENJA ODLUKE USTAVNOG SUDA BIH

11. Prije nego što se upusti u postupak donošenja nove odluke u odnosu na izricanje kazne u skladu sa članom II/2 Ustava BiH i članom 7. stav 1. EKLJP, a kako je to naloženo predmetnom odlukom Ustavnog Suda BiH, ovo Vijeće nalazi potrebnim dati kratke razloge u pogledu procesne situacije u kakvoj se našlo, nakon ukidanja drugostepene presude Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 1 K 005379 11 Kžk (veza X-KRŽ-07/336) od 28.11.2011. godine, u dijelu kako je to prethodno navedeno.

12. Naime, Ustavni sud BiH se u svojoj odluci izričito odredio u pogledu ostalih prigovora apelanta, osuđenog Sulje Karajića, te je s tim u vezi odlučeno da su prigovori apelanta, a kojima je presudu Suda Bosne i Hercegovine pobijao između ostalog i zbog povrede člana II/3.e) Ustava BiH i člana 6. stav 1. i stav 3. tačke b) i d) EKLJP, neosnovani. U obrazloženju odluke Ustavnog suda BiH para 64. izričito je navedeno da :

„ Ne postoji povreda prava na pravično suđenje iz članka II/3.e) Ustava Bosne i Hercegovine i članka 6. st. 1. i 3. toč. b) i d) Europske konvencije u situaciji kada je Ustavni sud iz obrazloženja osporene odluke utvrdio da je sud dao valjane razloge na kojima je utemeljio svoju odluku primjenom relevantnog materijalnog prava, kao i da je apelantu dano vrijeme i mogućnost pripreme obrane, kao i ispitivanja svjedoka koje nije iskoristio.”

13. Obzirom na ovakvo obrazloženje Ustavnog suda BiH, jasno je da u konkretnom predmetu Ustavni sud BiH nije doveo u pitanje pravilnost presude Suda Bosne i Hercegovine u dijelu koji se odnosi na postojanje krivičnog djela i krivice osuđenog

Karajića, za radnje za koje je od strane vijeća Apelacionog odjeljenja Suda BiH koje je donijelo pobijanu presudu, utvrđena njegova krivica¹.

14. Cijeneći navedeno, vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH se po primitku odluke Ustavnog suda BiH našlo u jednoj, faktički procesnim zakonom nereguliranoj situaciji, jer ZKP BiH ne sadrži odredbe koje daju mogućnost ukidanja presude i vraćanja na ponovni postupak.² Pogotovo ZKP BiH ne sadrži odredbe po kojima se ima postupati u slučaju ukidanja drugostepene presude odlukom Ustavnog suda BiH i to u dijelu odluke o „primjeni blažeg zakona“, a kada pitanje krivice uopšte nije sporno, kakvu situaciju imamo u konkretnom slučaju. Stoga je ovo Vijeće, a polazeći prvenstveno od činjenice da je Ustavni sud BiH naložio Sudu BiH, donošenje nove odluke po hitnom postupku, u odnosu na izricanje kazne, nastojalo iznaći najefikasniji način za postupanje u ovakvoj situaciji.

15. Apelaciono vijeće je našlo da je u konkretnoj situaciji najefikasnije postupiti shodno odredbi člana 314. ZKP BiH, a koja propisuje da će *„vijeće apelacionog odjeljenja, uvažavajući žalbu, presudom preinačiti prvostepenu presudu, ako smatra da su odlučne činjenice u prvostepenoj presudi pravilno utvrđene i da se, s obzirom na utvrđeno činjenično stanje, po pravilnoj primjeni zakona, ima donijeti drugačija presuda.“* Naime, ovo vijeće je imalo u vidu da će žalbeno vijeće kada zaključi da je pretresno vijeće pogriješilo u primjeni zakona, ali je uvjeren u tačnost činjeničnog stanja koje je utvrdilo pretresno vijeće, preinačiti presudu u svjetlu pravilne primjene zakona i po potrebi samo utvrditi odgovarajuću kaznu, kako je to i propisano odredbama člana 314. i člana 308. ZKP BiH.

16. Iako u konkretnom slučaju nema žalbe koja bi bila predmetom odlučivanja, ovo vijeće je cijenilo činjenicu da je Ustavni sud BiH svojom Odlukom utvrdio da je vijeće Apelacionog odjeljenja Suda BiH, pogriješilo u primjeni zakona, a kakvu odluku u redovnom postupku, kod postojanja takvog žalbenog prigovora, može donijeti apelaciono vijeće. Pri tome, Ustavni sud BiH, odlučujući i o ostalim prigovorima apelanta, u pobijanoj presudi ne nalazi bilo kakve druge proceduralne povrede, dakle iz odluke Ustavnog suda BiH proizilazi da se ne dovodi u pitanje, odnosno proizilazi da je Ustavni sud BiH uvjeren

---

¹ To je i razlog da Ustavni sud BiH presudu Suda BiH broj S1 1 K 005379 11 Kžk (veza X-KRŽ-07/336) od 28.11.2011. godine ukine samo u dijelu koji se odnosi na primjenu blažeg krivičnog zakona.

² Odredba člana 315. ZKP BiH reguliše uslove za ukidanje prvostepene presude, pri čemu samo Apelaciono vijeće vodi pretres.

u tačnost činjeničnog stanja kakvo je u presudi broj: S1 1 K 005379 11 Kžk (veza X-KRŽ-07/336) od 28.11.2011. godine, utvrdilo Apelaciono vijeće Suda Bosne i Hercegovine. Dakle, faktička situacija, po ocjeni ovog vijeća, slična je procesnoj situaciji kakva je regulisana odredbom člana 314. ZKP BiH, pa je ovo Vijeće, u nedostatku striktno zakonske odredbe koja bi regulisala postupanje u situaciji kakva se pojavila u konkretnom predmetu, našlo najcjelishodnijim i najefikasnijim, a u cilju donošenja nove odluke u kojoj će biti otklonjena povreda utvrđena odlukom Ustavnog suda koja je obavezujuća za ovaj sud, i to po hitnom postupku kako je Ustavni sud svojom odlukom i naložio, preinačiti presudu Suda BiH broj: S1 1 K 005379 11 Kžk (veza X-KRŽ-07/336) od 28.11.2011. godine, na način kako je to i utvrđeno u izreci ove presude.

17. Apelaciono vijeće Suda BiH je polazeći od odluke Ustavnog suda BiH, a u cilju implementacije iste, odluku kao u izreci donijelo iz sljedećih razloga:

III. PRIMJENA ZAKONA

18. Apelaciono vijeće je u postupku donošenja ranije presude, a koja je u dijelu primjene blažeg krivičnog zakona, ukinuta naprijed pomenutom Odlukom Ustavnog suda BiH, razmotrilo pitanje primjene materijalnog zakona u ovom predmetu. Nakon uporedne analize odredaba članova 173. i 175. KZ BiH i odredaba članova 142. i 144. preuzetog KZ SFRJ, i to prvenstveno sa aspekta tim zakonima propisanih kazni za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva i Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika koja su istima regulisana, zaključilo da je za tada optuženog povoljnija primjena KZ BiH, koji zakon je stupio na snagu nakon izvršenja krivičnog djela za koje je optuženi terećen, u odnosu na preuzeti KZ SFRJ koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela. Za takav zaključak je u ranijoj presudi bila data iscrpna argumentacija, a koja se ovom prilikom neće ponavljati.

19. Međutim, kako takva argumentacija očigledno nije prihvaćena od strane Ustavnog suda BiH, te slijedeći stav iz Odluke tog suda kojom je ranija presuda ovog suda u tom dijelu ukinuta, a po kojem stavu je za tada optuženog preuzeti KZ SFRJ blaži zakon, te da

je retroaktivna primjena KZ BiH bila na štetu optuženog u pogledu izricanja kazne, to je ovo vijeće zaključilo da u konkretnom slučaju treba primijeniti preuzeti KZ SFRJ, kao zakon koji je važio u vrijeme izvršenja krivičnog djela. Stoga, ovo Vijeće nije prihvatilo prigovore Tužilaštva iznesene na sjednici vijeća Apelacionog odjeljenja da je u konkretnom predmetu opravdano primijeniti važeći krivični zakon tj. KZ BiH.

IV. ODLUKA O KAZNI

20. Imajući u vidu da je Vijeće u konkretnom slučaju našlo opravdanom primjenu preuzetog KZ SFRJ, isti je valjalo primijeniti i u postupku odmjeravanja kazne, pri čemu je vijeće bilo u obavezi kretati se u rasponu kazni koje su propisane odredbom člana 142. i člana 144. preuzetog KZ SFRJ za krivično djelo za koje je Suljo Karajić oglašen krivim, a u skladu sa odredbama kojima su propisana opšta pravila o odmjeravanju kazne (član 41. preuzetog KZ SFRJ). S tim u vezi, vijeće je imalo u vidu da je za krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. preuzetog KZ SFRJ, kao i za krivično djelo Ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz člana 144. preuzetog KZ SFRJ zapriječena kazna zatvora u trajanju od najmanje 5 (pet) godina ili smrtna kazna. Nadalje, u postupku odmjeravanja kazne, vijeće je posebnu pažnju obratilo na sve okolnosti koje mogu biti od uticaja da kazna bude manja ili veća (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti).

21. Na strani osuđenog Sulje Karajića, Vijeće je kao otežavajuće okolnosti cijenilo činjenicu da je isti prilikom izvršenja krivičnih djela ispoljio posebnu upornost, i iskazao količinu kriminalne energije u velikom intenzitetu nad bespomoćnim žrtvama uključujući i civile, što je rezultiralo teškim posljedicama, kao i brojnost počinjenih krivično-pravnih radnji. Nasilnička priroda postupaka optuženog koja je u pojedinim slučajevima išla do surovog postupanja (epizoda koja se odnosi na polivanje hladnom vodom u zimskim uslovima nagih muškaraca u zrelih godinama, te njihovo prebijanje motkama) je usadila strah u mnoge. Da je taj strah još živ kod mnogih žrtava govori njihovo svjedočenje tokom postupka u ovom predmetu što svakako ukazuje na stepen težine počinjenih krivičnih djela.

22. Od olakšavajućih okolnosti cijenjani su okolnosti prije i poslije počinjenja krivičnog

djela, te ličnost osuđenog i njegove porodične prilike. Naime, osuđeni je odrastao u socijalno i emotivno nestabilnom okruženju, i sam je pretrpio teške povrede i narušenje zdravlja u ratnim dešavanjima, te i dalje trpi velike patnje zbog povrede usne duplje uslijed ranjavanja, porodičan je čovjek, otac je dvoje djece, te u ranijem životu nije osuđivan. Nadalje, vijeće je imalo u vidu da je osuđeni imao korektno držanje u toku suđenja. Navedena činjenica je sama po sebi neutralna, obzirom da su sva lica dužna da se u toku krivičnog postupka drže primjereno, međutim, Vijeće je ovu činjenicu dovelo u vezu sa činjenicom da su dolazak i obraćanje Sudu bili veoma teški za osuđenog zbog očiglednih bolova i nelagode zbog njegove povrede usne duplje tokom rata, da se uprkos tome, optuženi svo vrijeme ponašao dostojanstveno, pa je tim činjenicama gledanim u ukupnosti ipak dao značaj olakšavajućih okolnosti.

23. Cijeneći sve navedeno, a imajući u vidu zakonom propisane granice kažnjavanja za predmetno krivično djelo, svrhu kažnjavanja, te sve okolnosti koje mogu biti od uticaja da kazna bude veća ili manja, a naročito stepen krivične odgovornosti osuđenog, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, te lične prilike osuđenog, uključujući i njegovo narušeno zdravlje, te u konačnici njegovo dobro držanje tokom dosadašnjeg izdržavanja kazne, ovo vijeće je zaključilo da su utvrđene kazne od 6 i 8 godina zatvora, odnosno izrečena jedinstvena kazna u trajanju od 12 (dvanaest) godina zatvora za učinjena krivična djela adekvatne svim tim okolnostima i ličnosti osuđenog kao učinioca i da će se sa istom u cijelosti ostvariti svrha kažnjavanja, i to, ne samo specijalna, nego i generalna prevencija.

24. Izričući ovu vrstu i visinu kazne, Vijeće nalazi da suđenje i kazna za takva djela mora pokazati ne samo da se neće tolerisati zločini počinjeni za vrijeme rata, nego i da je sistem krivičnog pravosuđa pravi način da se prepozna zločin i prekine krug lične odmazde. Pomirenje nije nešto što naređuje sud ili što se nameće kaznom. Međutim, kazna koja potpuno odgovara težini djela može doprinjeti pomirenju tako što se umjesto nasiljem na to djelo odgovara zakonom, a s ciljem da se želja za osvetom kod pojedinca ili u zajednici zamjeni spoznajom da je pravda zadovoljena na način koji doprinosi pomirenju.

25. Imajući u vidu sve navedeno, valjalo je preinačiti pobijanu presudu i u pogledu odluke o kazni u smislu navedenog, u koju se osuđenom ima uračunati vrijeme provedeno u pritvoru, kao i vrijeme koje je već proveo na izdržavanju ranije kazne u ovom predmetu.

26. Iz navedenih razloga Apelaciono vijeće je donijelo odluku kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR:

Medina Džerahović

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A**

Dr Dragomir Vukoje

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.